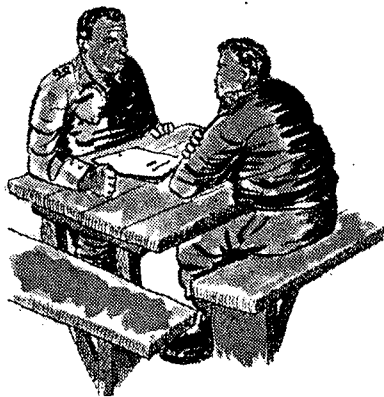

מכתב למפקד-פלוגה

לצבי שלום

שאלת אתי כיצד לקבל פני קצין חדש לפלוגתך. אמרת לי שאתה מאוד מתלבט בנושא זה. אין הנושא חדש ולכן לא אוכל לחדש. אמסור לך כיצד קיבל אותי לפלוגה מפקד הפלוגה שלי. הדברים רשומים אצלי, כי עשו עלי רושם, והנה הם. לאחר ששמע המ"פ ממני את הפרטים שלי, מה עשיתי עד אשר הוצבתי לפלוגתה, פנה אלי בכינוי שלי (לשמוע זאת ממני היה תענוג) ואמר:

„טוב מאד ח.. כעת שמע! אני רוצה שקציני יהיו בכל מקום, שיקחו חלק בכל דבר ישלא יתחמקו משום דבר ועבודה. אני רוצה שידעו הכל ויעשו את הכל יותר טוב מכל איש בפלוגתי. אני רוצה שיבססו את הזכות הגדולה שניתנה להם להיות כאן קצינים; שיבססו זכות זאת הן מוסרית, הן פיזית והן מקצועית. כן, אני רוצה שכל זה יעשה ללא המולה, ראיות, התרברבות ושווץ. אולם דע כי לא מספיק שאתה תתנהג באופן טבעי; חשוב שתראה כך לאנשיך. אין אני מחשיב באופן מיוחד את הטון של מגרש תרגול-סדר, אבל אני מחשיב את תרגול-הסדר. הטון טוב רק שם, וכל ערכו בזה שהוא מתרגל אותך לפקד ואת אנשיך לציית. אולם מחוץ למגרש תרגול הסדר איני רוצה אותו. כן, עוד דבר. אני אוהב נקיון וסדר בכלל, ובתנאי שדה בפרט — גם אם נשהה שם שעה קלה בלבד. אני רוצה שקציני ידאגו לזה באופן מיוחד. אל תרבה בדיבור. עבודתך צריכה לשמש לא רק דוגמה, אלא גם תחליף לדיבורים. דרך אינך, אצלי אין ולא תהיה רכילות מסוג „מועדוני ויכוח“.

דע לך, שיותר קל להראות לאנשים כיצד למות מאשר להראות להם בתמידות כיצד לחיות בכל מצב ומשימה, כולל מצבים בלתי צפויים.

עוד דבר, וזה האחרון. הפלוגה שלי היא משפחה, אם האנשים רוצים בזאת או לא. אני רוצה שהיא תהיה משפחה של אנשים שבעי רצון ובעלי פיקוד עצמי. ולכן כל קצין חייב ללמוד את אנשיו בשעת תפקיד ולאחר תפקיד — כמובן מבלי להיחפז לאומנת. עליך להכיר כל אחד ואחד מהם, לדעת אתם ולהעריך אותם — את חייהם הפרטיים, האינטימיים, המשפחתיים. בעיקר עליך לדעת מהו המצויק למישהו, כדי שתוכל לעזור לו.

כן, אתה כקצין חייב לזכות בהערכת האנשים הכפופים לך. כאשר תשיג הישג יקר זה — בעיותיך המשמעותיות תעלימנה. ציות ייעשה מרצון ובמסירות, ובשעת משבר גם תוך כדי חירוף נפש.

זה הכל, ראה שלא תיכשל באלה. ברכותי להצלחתך.

לא אגיד לך שכאשר גמרתי לשמוע את דבריו של המ"פ לא היתה לי הרגשה של „עוד מלים ועוד מלים...“ אולם חששות אלה נעלמו עד מהרה. כי מה שזרש ממני עשה בעצמו.

דברים אלה נאמרו לי באפריל 1942. עד היום, שעה שאני קורא את רשימותי מאותה תקופה, אני חש במעמד ההוא.

מפקד מדריך לשעבר ח י י ב